

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravištvu.

Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravištvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica številka 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrste 20 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Telefon številka 118.

Pogrebne svečanosti na Dunaju.

V dvorni cerkvi. — Krsti in venci. — Naval množice. — Slovesni blagoslov. — Cesar. — Prenos na kolodvor. — Pogreb v Arštettu. — Glasovi listov. — Dogodki v Mariboru. — Poročila z Balkana.

Obsojena nasilstva.

Motto:

„Zakaj stvari, ki se hočejo s silo in zločinom doseči, so že naprej ubite in pokopane.“

»Slovenec«, dne 2. julija 1914.

S temi besedami je obsodil predvčerajšnji »Slovenec« sarajevski atentat, češ da je »morilec umoril svojo lastno misel, misel velesrbsstva«. S temi besedami pa je »Slovenec« obsodil istotako druge »stvari, ki se hočejo s silo in zločinom doseči« — to so frankovsko-furčimski-klerikalni načrti na jugu naše države. »Slovenec« je torej počil samega sebe po zobeh!

To obsodbo »Slovenca« bi bilo treba zaklicati tudi vsem onim, ki so zadnje čase na našem jugu na čuden način hoteli dokazati svojo udanost do prestola. Protipostavna dejanja ne morejo nikdar pokazati ljubezni do države, v kateri vlada zakon. Kakor je bil protipostaven in vsega obsojanja vreden atentat, ki ne bo v korist domovini — tako je bilo škodljivo razbijanje strankarjev, ki so videli predvsem sebe in so pozabili na domovino. Na zunaj je to škodovalo ugledu države, na znotraj je pomnožilo sovraštvo in politične strasti.

Zato je vsa avstrijska in evropska javnost izgrede in pogrome proti Srbom obsodila. V imenu pravega patriotizma se kaj takega ne more goditi. Obsodili so ta dejanja tudi višji vladni krogi in hujšači deloma že čutili, da za svoje delo ne bodo pohvaljeni.

Piše se, da je bil ideal pokojnega Franca Ferdinanda t. zv. »Velika Avstrija«. Ta Velika Avstrija bi obsegala državljane raznih ver in jezikov, raznih nazorov in prepričanj. Močna in velika bi bila ta država, ako bi se razvijala na podlagi temelja, ki je zapisan na dunajskem dvoru: »Iustitia fundamentum regno-

rum« (»Pravičnost je podlaga države«). Taka država bi bila v smislu prestolonaslednikov ciljev. Zato niso delali niti v smislu države, niti v smislu prestolonaslednika oni, ki so hoteli njegovo tragično smrt izrabiti za strankarske namene. Obsodba zločina in globoka žalost, ki se ne izraža v razbijanju, bi bila dosti lepše dokazala ljubezen do domovine. Oni, ki jim je za državo in ne zase, ne napadajo svojih sodržavljancev, ampak iščejo pota skupnega dela za blagor vseh narodov, ki jim vlada en vladar.

KAKO PIŠEJO LISTI VLADNIH STRANK.

Praški »Narodni Listy«, organ mladočeske vladne stranke, prinašajo v uvodniku energičen protest proti pokolju srbskega naroda v Bosni in Hercegovini in na Hrvaškem. Pišejo dobesedno tako-le: Na cesarja Viljema I., ki je ustvaril Nemčijo in ki je užival pravcato patrijarhalno spoštovanje, sta bila naperjena dva atentata, ne od tujcev, ne od članov družega naroda, temveč od — Nemcev. Ali so zato Nemci narod zavratnih morilcev? Na cesarja Franca Jožefa I. je izvršil atentat Mažar, drugi je bil Nemec Oberdank in cesarica Elizabeta je umoril Italijan. Ali so zato Mažari in Italijani narod kraljevih morilcev? Ali so Rusini, zato, ker je rusinski študent umoril galskega cesarskega namestnika? Ali se mar more sploh kakšen narod obtoževati, da mu je politično ubojstvo v krvi zato, če je v njem več anarhistov ali političnih fanatikov?

»Česke Slovo«, list narodno-socialne stranke, ki je Srbom precej gorka in koje voditelj dr. Švila je iskal stikov s Konopištem in Konopište tudi potom namestniških krogov informiral (to je bil ves njegov greh) in bo torej vendar dovoli objektivno, piše: Sarajevska tragedija je avstrijsko javnost zopet razdelila na dva tabora. V enem prevladuje čustvo globokega žalovanja, v drugem se pa zbirajo nizki nagoni, strasti in sebičnost. V tabor nizkih nagonov se je priglasilo vse,

kar v Avstriji z verstvom in narodnostjo kupčuje. Na Dunaju so to uredništva klerikalnih listov, na Hrvaškem pa skrahirani politiki mizerne Frankove stranke. In zato se onečiščuje celo pogrebna žalost avstrijskega vladarskega rodu z bojaželnostjo in maščevalnimi kiki teh političnih in verskih obrtnikov. Razburjenje teh ljudi je le umetno in drobnih korenin. Razsodna javnost stori dobro, če ostane mirna in sprejme z največjo nezaupnostjo vse fantastične vesti, ki rojijo in bodo še rojile z gotovim preračunjenim namenom.

Nemški dunajski list »Zeit« tudi silno strogo piše proti klerikalnim in turškim demonstracijam, ki uničujejo imetje Srbov — avstrijskih državljancev in pravi, da nobena stvar tako ne kompromitira avstrijske uprave in razdira uspehe kulturnega dela kot takšno vračanje v barbarstvo verskih bojov. Naši srbski trgovci imajo istotakšno pravico do varstva od strani oblasti, kakor trgovci drugega plemena in druge vere.

Tudi »Edinost« obsoja klerikalno in židovsko gonjo proti Jugoslova-

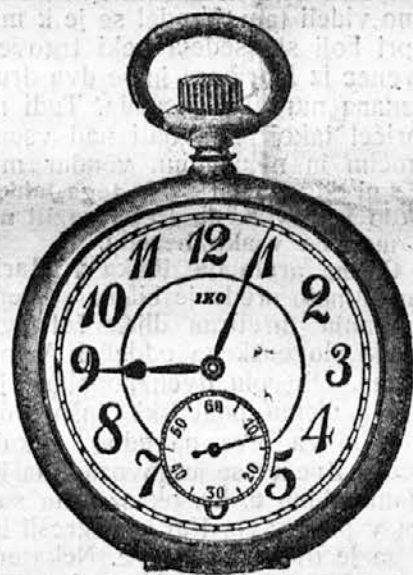
nom in pravi, da je masa, ki danes pleni, jutri pripravljena — moriti.

»Agramer Tagblatt« piše: Po-kojno cesarico Elizabeto je umoril Italijan, ne da bi bilo komu prišlo na misel, da bi Italijane proglašal odgovorne za ta krvavi čin. Na našega cesarja sta bila izvršena dva atentata, eden po Nemcu, drugi po Italijanu, ne da bi kdo dolžil Italijane in Nemce radi teh poizkusov umorstva. Sedaj izrabljajo nemški in madjarski listi dogodek v Sarajevu, da ščuvajo proti vsem Jugoslovanom. Tembolj je — pravi zagrebški list — obžalovati dogodke v Sarajevu po atentatu, ker se bližamo morda zelo hudim časom, ko bi bilo nujno potrebno, da se naše stranke stisnejo v vrste in da pozabijo na stara nasprotstva, mesto da kupčijo nova sovraštva. Ne, Jugoslovani niso udeleženi na sarajevskem zločinu. In če se sovražni jim listi vendar ne strašijo takih pavšalnih obdolžitev, vemo, čemu upri-zarjajo vso to kampanjo. Tu prihaja zaslužna lekcija na adresu frankovcev: Kako prihaja stranka, ki se ime-nuje hrvatsko, do tega, da se priklju-čuje temu novinsivju in tej gonji proti

Srbom in vsem Hrvatim, ki ne pripadajo nje stranki?! Zakaj dopušča ta stranka, da se po njej uprizorjene demonstracije izprevergavajo v poškodovanja tuje lasti?! Ali misli, da službi svojemu narodu s tem, da nje-ga večino v saboru imenuje morilce?! Morda prinesejo že prihodnji dnevi odgovor na to, zakaj hoče krščansko-socialna stranka prava vse Hrvate in Srbe, ki ne pripadajo k njej, proglašati odgovorne za aten-tate, zakaj nje demonstranti poško-dujejo tujo last?! Celó »Pester Lloyd« piše: »Hrvatsko-srbsko pre-bivalstvo monarhijske je v plamenih protestih proti morilec in njihovim zahrbtnikom jasno pokazalo, da nima nič skupnega s tem prokletim činom.« In temu listu pač ne bo nikdo očital simpatij do Jugoslovanov.

Češki »Čas«.

list enega najresnejših, najparlamentejnih politikov, prof. Masaryka, ki vedno in pri vsaki priliki poudarja, da se pravost in politika ne date in ne smete ločiti, obsoja sarajevske in zagrebške protisrbske demonstracije v tako ostrih besedah, da si ne

Zahtevajte novi povečani cenik zastoj in pošiljine prosto.

! Ne pustite se premotiti !
Samo Mestni trg številka 25.

Kupite po nizki ceni in dobro pri svetovno-znani solidni tvrdki

H. Suttner, Ljubljana številka 6.

Lastna protok. tovarna ur v Švici.

Tvrdka H. SUTTNER nima nobene podružnice v Ljubljani in ne drugje.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

Stari Pardajan je bil povedal, kdo jo čaka!... In vendar je razodeval njen pogled brezmejno strmenje, začudenje, kakršno popade človeka nemara v trenutku smrti. Ako se smemo izraziti tako — onesvestila se ji je duša, dočim je stalo telo pokonci, podobno kipu žalovanja. Ali se je zavedala, kaj se godi? Kdo ve?

Ko jo je Franc zagledal, ga je prešinilo kakor strašen električen udarec. Hotel je zaklicati pravo ime toda preko ustnic mu je prišlo samo nekaj hripavega, nerazumljivega. Izbuljil je oči kakor pred zločestnim pojavljenjem prikazni; vlažna megla mu je zagrnila pogled; in še tisti hip so mu začele teči solze, druga za drugo, počasi in enakomerno; oči so plakale, obraz je ostal nepremičen kakor kamen. In tako jo je gledal s hrepenenjem kakor v snu, z grozo, bolečino, ljubeznijo in sočutjem — oh s sočutjem pa najbolj...

Stopil ji je naproti...

Skenil je bil roke, kakor ona...

Stopal je z majhnimi, neokret-

nimi koraki; težkimi od bremena misli, ki so ga davile...

Šel je, brez besede, brez jeka, brez ihtljaja, dočim so mu tekale po voščenobledeh licu solze, druga za drugo, počasi in enakomerno.

Ko je bil pri njej, je pokleknil in čelo se mu je sklonilo do nog tega kipa žalosti; šele zdaj je izbruhnilo ihtenje v grlu in na ustnicah; ječanje je napolnilo sobano s svojo strašno in božanstveno glasbo, in beseda, ena sama trepečoča beseda, en sam turben krik, izražajoč vse oblike groze in usmiljenja, se je dvignil izmed tega nečloveškega ječanja:

»Odpusti... odpusti... odpusti!...

Koliko časa je klečal Franc tako?

Koliko časa se je mešala ta beseda brezmejne žalosti z njegovimi pridruženimi kiki, z njegovim ihtenjem in stokanjem?

Polagoma se je Franc vzravnaval. Njegove roke so prijele za ledene roke Ivane...

Nato se je vzel tiho pokoncu, objel jo in jo pritegnil k sebi, približal svoje obličje k njenemu...

Zdaj je hotel govoriti. Izliti se je hotel vse, česar mu je prekipelo srce. Hotel je spraviti svoje misli v tek in povedati — povedati, koliko je pretrpel in kolikokrat je preklinjal sebe in svoj zločin, svojo krivično sumnjo...

In ko je hotel izpregovoriti, mu je položila Ivana z rahlo kretnjo roke okrog vratu ter naslonila glavo z usmevom čistega vzhajenja na Francovo ramo...

Ah! Čemu je pograbila Franca v tistem hipu tako čudna groza?

Spoznal je to kretnjo Ivaninih rok! Spoznal je ta njen tihi, krotki objem, ta usmev, ta nagib ljubljene glave, ki se je sklonila na njegovo ramo!...

Vse je bilo tako kakor v Maržanski noči... Tisti zmedeni, tesnobni, obojavljajoči se glas, izraz brezmejne radosti in poln bojazni.

Ivana! Ivana! je jeknil Franc v deliriju groze.

In lasje so se mu naježili, groza je presegla mejo vseh človeških možnosti, ko je spoznal glas, poydarek, trepet besede, kakor v tisti maržanski noči... Tisti zmedeni, tesnobni, obojavljajoči se glas, izraz brezmejne radosti in poln bojazni.

Ivana je mrmrala:

»O, ljubljene moj, vedi zdaj sladko skrivnost, ki se ti je nisem upala priznati že tri mesece... Poslušaj jo, in potem jo pojdeva skupaj povedati mojemu očetu...«

»Ivana! Ivana!« je kriknil maršal, drgetaje po vsem telesu.

»Poslušaj, moj Franc... čuj me dobro... zakaj ta minuta je svečana. Ljubi moj, tvoja žena sem, in blagoslovljena je naja ljubezen...«

»Ivana! Ivana!« je zahropel maršal.

»Poslušaj... čuj milo skrivnost, tako sladko in tako strašno hkrati. Franc — oče si!...«

In dvignila je k njemu svoje čiste oči, nedolžne oči mladega dekleta, oči, v katerih so bile ugasnile vse človeške misli: eno samo čustvo je žarelo v njih, podobno zlati zvezdi, sijoči z zenita v vesoljno noč... čustvo, ki ga je izrazila s prelestnim usmevom in z besedami:

»Franc, mati sem...«

Krik obupa, strašna kletev — oboje je planilo hkrati z maršalovih ustnic:

»Blazna je!... Blazna!«

In nezavesten se je zgrudil vznak, kakor da je treščilo vanj.

Maršal Monmoranski je našel svojo tolikanj ljubljeno Ivano.

A kaj bo z združitvijo ljubečih mladih src? Kaj bo z mlado ljubeznijo viteza de Pardajana? Kaj se skriva v črni oblaki, ki vise nad Francijo? Kako se konča borba med hugenoti in katoliki? Kakšne so nadaljne usode grofa Marijaka, Ali-se de Luks, Katarine Medicejke, Ivane Albreške in drugih oseb te povesti?

To dragi čitatelj, izveš v novem romanu.

KONEC.

Visoka pesem ljubezni.

Nadaljevanje romana »Srce in meč«.

I.

Minuta radosti je hujša od sedemnajstih let gorja.

Maršal Monmoranski je bil našel po sedemnajstih letih svojo ženo, Ivano de Pjen — družico, od katerega je bila ločila verolomnost njegovega mlajšega brata, maršala Danvilskega.

Kakor v snu je gledal zopet tisti prizor, ko mu je priznal Danvil lažnico, da je Ivanin ljubimec; gledal je svoj dvoboj z njim, po katerem je menil, da ga pušča ubitega na borišču... gledal uro, v kateri je izginila Ivana de Pjen, vojvodinja Monmoranskijska.

Se enkrat je preživel svojo ločitev, svojo ženitev z drugo, ki je ni ljubil nikoli, ker je ostala slika prve neizbrisna v njegovem srcu. Nato ga je vodila njegova mrkllost in pobitost daleč od dvora, na katerem je raste v kraljevski milosti tolikanj mržen brat, Henrik Danvilski.

Mnogo let je bilo preteklo od tistih dob; in zdajci mu je prinesel mlad plemič, mlad junak, vitez de Pardajan, pismo od nje, ki je mislil, da je izginila na veke iz njegovega življenja.

Ivana de Pjen je bila še živa!

Danes na Golovcu Ciril in Metodov kres!

upamo priobčiti jih zaradi državnega pravdnika in pravi, da se zločinca postopano mohamedansko-hrvatske poulične družali proti Srbom ne more olepšavati z izgovori lojalnega razburjenja nad atentatom. »Lojalno izraževanje nima vendar ničesar skupnega z uničevanjem tujih hiš in ropanjem trgovin in podobnim.« Podvrže ostri kritiki varnostno službo v Sarajevu in Bosni in Hercegovini in opozarja na nepopolno škodo, ki jo avstrijska država trpi vsled takšnih izgovorov. Državni interes je »Časovemu« članku prvo in zato obsoja, ostro obsoja klerikalno gonj proti Srbom. Naposled pravi: »Nesrečni dogodki sarajevski povzročajo narodnim ljudem mnogo bolesti, toda vsled njih misel srbo-hrvatske koalicije ne bo zadeta, nasprotno, nastala bo reakcija proti tem, ki so začeli sarajevski bratovski pogrom.«

Pogreb.

V DVORNI CERKVI.

Že na vse zgodaj jutraj se je zbrala na Ringu velika množica, ki je čakala, kdaj se odpre dvorna cerkev. Ob 8. jutraj so cerkev odprli. Cerkev je bila popolnoma črno opremljena. Veliki oltar je zagrinjalo veliko črno zagrinjalo s srebrnim križem. Pred oltarjem sta stala dva visoka katafalka, obdana od nešteti svetilk. Na katafalki sta bili obe krsti. Krsta nadvojvode je v zlatu z zlatimi ornamentami, krsta vojvodinje je v srebru z zlatimi ornamentami. Nad krsto nadvojvode se čita njegov grb z napisom:

FRANCISCUS FERDINANDUS
ARCHIDUX AUSTRIAE
ESTENSIS

Nad krsto vojvodinje je njen grb s sledečim napisom:

SOFIA
DUCISSA DE HOHENBERG.

Kapela je zastrta, da je v nji poltema. Napolnjena je z dišavo vencev in cvetlic.

KRSTI.

Težek baldahin se je razprostiral nad obema krstama. Na podnožju katafalka je ležal velikanski, v obliki križa izdelan venec iz belih nagelnov, lilij in rož. Na traku so imena: Sofija, Max, Ernst. Na rdeče baržunasti blazini pred krsto prestolonaslednika je ležal nadvojvodski klobuk, krona avstrijskih princev, generalni klobuk, insignije admiralstva in častniški portepje. Na blazini pred krsto vojvodinje pa je ležala črna palčica, par belih rokavic ter velika zvezda reda Zvezdnega križa. Na desni in levi od katafalka sta bila črna drapirana oltarja, pred katerima so duhovniki opravljali molitve. Častniki aršierne in ogrske telesne garde so stali cel dan ob krstah kot častna straža.

DUNAJSKA MNOŽICA.

Naravno je, da so hoteli ljudje še enkrat videti krsti na parah. Zato je nastala huda gneča. Za red je skrbel bataljon vojaštva. Z največjo silo so zadrževali ljudi, ki so celo dopoldne oblegali dvor in čakali prilike, da pridejo v cerkev. Ob 10. je bil slovesni »Miserere«. Ob 12. so cerkev izpraznili in zaprli. Popoldne je bilo določeno slovo cesarskih sorodnikov. Ob pol štirih so priveli otroke, da se poslože od staršev. Prišlo je do ganljivih prizorov. Slovesnega blagoslova se je udeležil tudi cesar.

POGREB Z DUNAJA V ARTSTETTEN.

Za prevoz z Dunaja je bilo določeno sledeče:

Ob 10. in 50 minut se odpelje vlak v Pöchlarn, kamor dospe ob pol 1. ponoči. Ob 2. in 30 minut ponoči odide sprevod s postaje na Donavo, kjer prepelejo krsti na drugi breg. Ob 3. in 30 minut prispe sprevod v grad Artstetten, kjer poneso krsti v župno cerkev. Nadvojvoda prestolonaslednik Karel Franc Josip prispe v Artstetten danes ob pol 7. jutraj, nekoliko pozneje pa člani cesarske hiše, ki so bili v najbližjem sorodstvu.

V Artstettenu

Artstetten je mal gradič, tik ob Donavi, z lepim razgledom na okoličje. Tu je rodbinska rakev, ki si jo je zase izbral Franc Ferdinand. Orobica je v skalo vsekana in je stala mnogo denarja, ker je izdelana umetniško iz dragocenega kamna. Doslej leži v grobnici en sinček pok. prestolonasledniške dvojice. Tu se vrši danes pogreb. Ob 11. se vrši svečani rekviem. Ob 12. dvignejo dragonski in ulanski podčastniki krsti ter ju poneso iz župne cerkve preko parka v grobnico. Nekaj minut čez 12. bodo končane v grobnici zadnje ceremonije, nakar se velika vrata grobnice zapro.

Maribor.

30. junija.

Narednik napadel sokole! — Patrona pod sokolskim posebnim vlakom. — Nemški »patrioti«. — Ekscesji nemških dijakov.

Že pred dnevi smo javili, da se je vršil v nedeljo 28. t. m. sokolski zlet M. S. Z., ob koji priliki je dobil in razvil mariborski »Sokol« svoj prapor. Bil je to slovesen dan in vidi se je bilo skrajna, da se vsa narodna slavnost popolnoma nemoteno in mirno zaključi. Niti obilnatni poulični nemški mob ni si drznil kaj posebnih izgovorov. Tem nezasišaneje je to, kar je v njegovem nadomestilu storil neki domobranski narednik imenom Ludvik Vidovič, od 26. domobranskega pešpolka v Mariboru. Ko sta se vračala Sokola S. in H. nekako proti tridelet na eno jutraj — v noči od nedelje na ponedeljek — proti domu v smeri »Melje«, sta na razpotju Tegetthoffove in Meljske ceste za trenotek — navstric policijske stražnice — obstala ter se poslovala. S. je nadaljeval svojo pot po Tegetthoffovi cesti — imel je samo še par korakov do svojega doma — in mimogrede pozdravil stražnika Kocbecka, ki mu je pozdrav dostojno vrnil. V tem trenotku je prišel narednik Vidovič od domobranskega pešpolka št. 26., nekaj kričnil in se zakadil v S. ... H., ki je na vzklik Vidovičev za trenotek obstal, je hitel Su. na pomoč. Komaj pa je Hja. zagledal Vidoviča, je spustil Sa. in se vrgel na Hja., kojega se je dejansko lotil in mu, še preden se je mogel H. postaviti v bran, strgal čepico, zlomil pero in kokardo, poteptal oboje in sunil vse z nogo v stran. Stražnik, ki je skrajša stavlil Vidoviča na odgovor, na ponovno zahtevo Hja., da ga naj brani, tega ni hotel storiti, pač pa nasprotno kričal nad Hja. Sele, ko je postal H. odločen in se zavedel (vse je trajalo trenotek), je poklical stražnik Vidoviča na stražnico in mu odvzel nacionale. Ves čas pa je razsajal pričo dveh drugih stražnikov, med njima stražmojstra Puffa, Vidovič tudi na stražnici, češ: »Hier im deutschen Österreich — müßen von heut' an die serbischen Kappen und Abzeichen verschwinden!« Ko je Hja. mirno dejal, da si prepove nadaljnje žaljivke, je prišel Vidovič kričati: »Gott sei diesem windischen Hunde gnädig, wenn ich ihm auf der Strasse begegne!«

Kaj se to pravi? Podčastnik je s temi besedami žalil slovensko Sokolstvo, je grozil članu slovenskega Sokola, ki da armadi vsako leto par tisoč vojakov, s tem, da ga o prvi priliki, ko ga na cesti sreča — pobije!

Obračamo se do merodajnih vojaških oblasti z zahtevo, da se narednika Vidoviča prime za te besede. Zaupamo objektivnosti poveljstva 26. domobranskega pešpolka in upamo, da naš apel ne ostane neuslišan.

Nemški izzivači pa so si domislili še drugo infamijo: Za povratek iz Ruš je poskrbel mariborski »Sokol« poseben vlak, ki je dospel v Maribor ob pol drugi uri jutraj dne 29. junija. Mariborski »Sokol« je odredil — da se po možnosti izogne vsakim spopadam v mestu — da razun mariborskih »Sokolov« nihče ne gre v mesto. Tako so čakali tudi vsi ostali »Sokoli« na peronu v Mariboru na jutranje brzovlake, večinoma v odprtem prostoru restavracije. Ko so pomaknili nato posebni vlak po tiru naprej, je bilo na mah slišati silen pok in nek naboj se je zaprnil med na peronu sedeče Sokole. Zastopnik, član celjskega Sokola, je zahteval takoj od navzočega poveljnika orožnikov, da se stvar preišče. Prvotno se je namreč domnevalo, da je nekdo ustrelil med navzoče Sokole. Preiskava je dognala, da je nekdo položil na tir vojaško patrono, ki se je sprožila, ko je šel vlak preko nje.

Ta stvar bi bila koncem konca brezpomembna, da se ni v ponedeljek po mestu in okolici bliskoma raznesel glas, da so navzoči Sokoli položili na tir bombo zaradi koroškega brzovlaka, v kojem se je peljal nadvojvoda Fran Salvator!

Mariborsko »nemštvo« operira z vedno lepšimi sredstvi in se ne strši niti najpoddnejših falotstev, najinfernnejših laži in potvarjanj. Na Sokole je bil naperjen atentat od nemške strani; razburjati so hoteli — a ko se jim ni posrečilo — so Sokole dolžili ...

Naši preljubi »Nemci« se vedno delajo velikanske patriote. Kolikšen je njihov patriotizem, se je najbolje pokazalo zadnje nedeljo. Ko se je zaznalo v ljudskem vrtu, koder je imelo mestno olepševalno društvo svojo veselico, o sarajevskem atentatu, so odšli pač vsi oficirji, a naši »Hohenzollerni« — patrioti — so nemočno dalje rajali in pili in se še v ranih jutranjih urah lovili pijani po cestah ... Ko se je na sokolski slavnosti v Rušah zaznalo o atentatu, je

bilo razpoloženje povsod, kjer se je leti vesti verjelo, vse do zadnjega skrajno deprimirano in se tudi razšlo pod vtisom tega dogodka. Seveda, mi smo zaradi tega — veleizdajalci! ...

Nemški dijaki so pričeli na slovensko dijaštvo pritiskati z vso vohemenco. Vsak slovenski znak, cvetka i. dr. jim je trn v peti in slovenski dijak, ki nemudoma znaka ne odstrani, si je lahko v svesti, da se ga sredi ceste pobije! Slovenskega dijaštva je do 700 v Mariboru in da vsako leto na tisoče kron zasluška meščanom. Zahtevamo od pristojnih oblasti, da nemudoma ukrenejo vse potrebno. Slovensko mariborsko dijaštvo pa prosimo, da si ohrani do skrajnosti hladnokrvnost. Slovensko dijaštvo se bo vrnilo tudi prihodnje leto v — »nemški« Maribor ...

Vse, kar smo danes navedli, bi bilo nemogoče, če bi imeli v Mariboru državne urade kot se spodobi. Tako pa sme zloglasna »Marburger Zeitung« neovirano ščuvati in neovirano direktno hujskati na poboje slovenskega mariborskega življa. Ali c. kr. državno pravdnštvo eksistira samo — za slovenske liste? ... Mestna policija se ne zmeni za nemščurske hujskarje in zato nemščurska fakinaža neovirano deluje.

Štajersko.

Sad nemškega ščuvanja v Mariboru. Hujskanje zloglasne »Marburger Zeitung« dosega svoj višek. Vse kar je slovensko in slovensko govori, je veleizdajalec in veleizdajalsko. Po ulicah hodi nemško dijaštvo, in če le zasluži, da je Slovenec kojim se srečaš, slišiš »windischerje postreliti« itd. Na vsakem voglu, na vsak korak preži in prisluškuje odrasel Nemec ali pa nemški dijak na slovenske pomenke, bodisi doraslih, bodisi dijakov. Prav posebno pa se še lovi slovenske dijakke. Tako je par slovenskih gimnazijcev sedelo minulo sredo v Götzovem drevo-redu. Dasi ni bilo na klopi več prostora, se je k njim usedel dobroobločen starejši gospod. Gledal je sicer v stran, a fantje so uvideli, da gre tu za navadnega špicelja. Ker že preje niso govorili nič posebnega, so svoje pomenke nadaljevali neženirano ... Istega dne je prišel na večer v Narodni dom neki nemškutar, ki ga še nismo videli tam. Vsedel se je k mizi, pri koji sta sedela neki trgovci Slovenec iz Maribora in še dva druga znana narodna gospoda. Tudi ta je pričel takoj zabavljati nad vsem mogočim in nemogočim, vendar mu nihče ni odgovarjal. ... Iz tega lahko vsakdo izprevidi, da treba paziti na vso moč na vsako besedo.

Čudna aretacija dijakov v Mariboru. Minolo sredo je bil na svojem stanovanju aretirani dijak četrtega razreda slovenskega oddelka Anton Kežman. Ob polu dveh popoldne je prišel k njemu policijski inšpektor Nisner in ga brez navedbe zakaj, odvedel. Zvečer se je govorilo, da je bil fant oddan c. kr. okrožnemu sodišču v preiskavo. Kaj je zagrešil in kdo ga je ovaldil se ne ve. Nekateri so ga tuintam videli občevati z nekim vojaškim slugo, buršem. ... Kežman je star šele 17 let. — Dasi se naše dijakke direktno izliva od strani svojih nemških kolegov, jih prosimo, da ohranijo mirno kri in se ne dajo zavesti do nepremišljenih korakov. Vsak naj si zapomni žaljivca in žaljivko in pričetkom šolskega leta ukrenemo vse potrebno pri ravnateljstvu, ozir. deželnemu šolskemu svetu.

Pobrezje pri Mariboru. Prihodnje nedeljo imamo tu veselico nemškega »Schulvereina«. Nemci, ki se vedno delajo velike patriote, bodo ta dan plesali in rajali in se navduševali za pobjo — proti Slovencem. Za tale hujskarski nemški »Schulverein« se pa še prav posebno zavzema neki upokojeni nadsprevodnik juž. železnice imenoma Zmazek. Že ime ga izdaja za »patent« Nemca. Ta mož hodi od trgovca do trgovca in berači za srečolov. Niti slovenskim trgovcem ne prizaneša. Spremlja Zmazeka neki drugi železničar, ki še dve besedi ne razume nemški. Obema polagamo na srce, da se gresta najprej nemško učiti. Za g. Zmazeka je značilno, da se drugače za socialdemokrata kaže!

Maribor. O trgovskem sodrniku Beinhauptu, se čuje zadnje dni sem vedno več pritožb. Slovensko govoreče pasante — stare in mlade — titulira ta čedni mož z »windische Schweine« naše žene in dekleta pa še z gršimi izrazi. Če ne bo jezika zavezal, bomo drugače govorili.

Maribor. Za danes zvečer v Narodnem domu ob 8. uri napovedan CM. koncert železničarskega podružnice, se preloži na poznejši, ugodnejši čas.

Mariborski »Sokol« priredi v nedeljo 5. t. m. izlet k Sv. Vrbanu. Zbirališče: Narodni dom ob 2. popoldne. Sloven. Bistrica. Prevzittkar Gorišek in posestnik Klančar sta se že

delj časa prerekala. Ko sta se minoli torej srečala sta se spopadla. Klančarju je bilo desno pleče vsled udarca Goriškovega zlomljeno.

Brežice. Na poti v Dobovo sta se strela fanta Tone Čurin in Fran Gojčič. Slednji je dobil težke poškodbe na glavi.

Sevnica. Hlapec Fran Kranjc je zaspal v ponedeljek na svojem praznem lojterskem vozu in padel pod kolesa. Strlo mu je dvojce reber.

Sv. Marko nize Ptuj. Na cesti so našli nezvestnega posestnika Konrada Mlakarja z močno rano na glavi in praznimi žepi. Pravi, da so Mlakarja, ko je prihajal iz ptujске smeri videli v spremstvu nekega slabooblečenega neznanca.

Sv. Barbara v Halozah. Dne 21. junija se je vršila pri nas velika sokolska veselica, ki je izborno uspela. Največ so pripomogli k temu sokolska društva iz Varaždina, Ptuj, Ormoža in Maribora; zato se jim najpriskrnežje zahvaljujemo. Pa tudi gospodu govorniku dr. Tonetu Gosaku izrekamo tem potom iskreno zahvalo za njegov učinkujoč govor. Zahvaljujemo se pa tudi slavni ptujski Čitalnici, ki nas je posetila kot izletnica v tolikem številu ter vsem okoličanom in domačinom. Veselični odbor.

Dnevno.

Dobro primero je napravila »Arb. Ztg.« ki je prinesla dobesedno govor t. posl. Smolke, kateri je leta 1889, ko je umrl cesarevič Rudolf, kot predsednik zbornice govoril sožalni govor na cesarja. Ta govor je povdral poseben skupnost vseh narodov ob težkih urah. Cesar je bil vsled govora globoko ganjen. »Arb. Ztg.« primerja ta govor s sedanjimi, ki se ob tem težkem času niso znali zdržati napadov na druge narodnosti. Toda Smolka je bil politik — dandanes pa — jih ni.

Milo se stori človeku, če čita razna poročila o pogrebnih svečanstih prestolonasledniške dvojice. S kakšno otroško nudnostjo je hitelo v naših jugoslovanskih krajih ljudstvo k pogrebnim ladjam in k pogrebniemu vlakom; nosilo s seboj v črn flor zavite šopke, misleč da jim jih bo dovoljeno položiti na krsti prestolonasledniške dvojice. Vsa melka, čustvena duša naših ljudi se zrcali v tem postopanju. In če sedaj človek primerja te ljudi, ki so hoteli s šopki v roki k pogrebniemu vozu mrtve dvojice, s pogrebnimi svečanstvi po nemških krajih in na Dunaju, kjer se nas tako peklensko sumiči, in vidi tu povsod samo oficialnost, ga mora skoraj užaliti. V Ljubljani je bilo občinstvo nekako razočarano. Predstavljalo si je, da bo moglo videti vsaj krsti. Pa je bilo vse zaprto. Čudno se je tudi videlo, ko so se pojavile pri oknu ženske v belih bluzah in neki dečko v beli obleki brez vsakega žalnega znaka. To je bilo v nekakem nesoglasju s splošnim sožaljem naših mas.

Silno nespametno je pisanje in ravnanje nekaterih listov v zadnjih dneh, ki si na debelo izmišljujejo razne podatke iz zasliševanja obeh atentatorjev. Tako se je včeraj razširila vest, da so na sledu duševnega povzročitelja atentata in ta da je Milan Pribičević. C. kr. korespondenčni urad pa odločno izjavlja, da se vsi doznatki preiskave in zasliševanja drže tajno. Bomo pa že c. kr. uradu več verjeli kot šmokom, ki delajo senzacije radi denarja. O zasliševanju nihče ničesar ne ve in je tudi po zakonu prepovedano rezultate zasliševanja raznašati. To v informacijo čitateljem, da ne bodo mislili, da jih ne informiramo o vsem. Pišemo o vsem, kar sloni na resnici in na uradno potrjenih podatkih. Z izmišljotinami pa ne maramo pitati svojih čitateljev.

20 milijonov je škode v Sarajevu. Samo Jeftanović ima pol milijona škode. To so uspehi demonstracij. To pa je tudi škoda države. Dobiček od tega bo imel c. večjemu Žid, ki bo izrabil kupčijo zase. Hrvati namreč nimajo trgovin. Najboljši trgovci v Sarajevu so bili Srbi. Ker so njih trgovine uničene — pride Žid.

Uvidevati začnemo na Dunaju in v Budimpešti, da ne gre preganjati naroda, ki ga je v mejah monarhije čez dva milijona radi tega, ker sta izvršila sarajevski atentat pripadnika tega naroda. Oficijozni dunajski listi pozivajo državljane, da se vzdržujejo vsakih demonstracij in tudi drugi trezni listi »Reichspost« seveda ne moremo prištevati k treznim listom) opozarjajo na blaznost take politike, ki bi odtujila državi čez dva milijona državljanov. Ogrski ministrski predsednik grof Tisza je pa brez ovinkov decidirano izjavil, da mu niti na misel ne pride, da bi kaznoval radi sarajevskega atentata nedolžno srbsko prebivalstvo na Ogrskem, ki za atentat ni in

ne more biti odgovorno. To naj bi si dobro zapomnili naši klerikalci in hrvatski frankovci, ki s takim navdušenjem vpijejo, da se mora obe-siti — dva milijona avstrijsko-ogrski državljani srbske narodnosti in oni nemški listi, ki bi radi videli da bi se pobilo kar vse Jugoslovane od prvega do zadnjega.

Iz Borovnice se nam piše: Dvorni vlak, ki je vozil mrtvega prestolonaslednika in njegovo so-progo 2. t. m. ob 1. uri 11 minut popoldne skozi tukajšnje postajo, so pričakovali na kolodvoru vsi tukajšnji uradi: Duhovščina, občinski odbor in zastopniki vseh društev, t. j. Ciril-Metodove podružnice, Izobraževalnega društva, gosilci, Orel z zastavo, Sokol z zastavo in šolska mladina z učitelstvom, da izkažejo pokornikoma poslednjo čast. Poleg teh je bilo tudi mnogo drugega občinstva, dasi je zdaj košnja in se ljudem mudi spravljati seno.

Senčur nad Kranjem. Tukaj se širi govorica, da je »kuharica« zapustila »ljubčka« zaradi ljubosumnosti na tisto ženo iz Olševka, ki je na potovanju iz Smlednika v Olševk prenočevala pri ljubčku! Ta ljubček je tudi eden tistih prizadetih manjka-johih milijonov.

V nedeljo dne 5. julija 1914 ob četrti uri popoldan se vrši drugi občni zbor članov družbe sv. Cirila in Metoda v gostilni pri g. Franc Prađu po domače pri Bežjaku v Zg. Kašlju. K obilni udeležbi vabi najvljudneje začasni odbor družbe sv. C. i. M. za Zalog-Vevče in okolico.

Izlet G. S. Ž. v Kranj je preložen na dan 14. in 15. avgusta 1914.

Dirka za »Istrsko prvenstvo« se vrši v nedeljo 5. VII. t. l. ob 2. uri popoldne na progi Verdelo — Podgrad in obratno. (70 km). Darila so krasna in jih je sedem, 2 zlati svečnjici, 3 srebrne pozlačene in dve srebrni. V maksimalnem času došli dirkači dobijo spominske svetilje. Prva tri darila so opremljena z diplomom.

Vlom v cerkveni puščici. Dne 29. p. m. jutraj je bilo vlomljeno v farni cerkvi v Brezovici v dve cerkveni puščici. Vlomilec, ki je doslej neznan, je puščici popolnoma oropal.

Ogenj vsled strele. Dne 29. p. m. okrog šeste ure zvečer se je zbrala nad vasjo Zadvor v ljubljanski okolici viharja. Bliskalo se je in grmelo. Strela je udarila v hišo kajzarja Antona Vidgerarja in je zažgala poslopje, ki je bilo krito s slamo. Vidgerar ima tisoč kron škode, zavarovan pa je bil samo za 700 K. Skoro v istem času je udarila strela v kozolec posestnika Antona Peterce iz Zadvora. Kozolec, kjer je bila krma je začel goreti. Ogenj je vpepelil petnajst meterskih stotov krme. Škoda znaša 320 K, vendar je deloma krita z zavarovalnino.

Poskušeni vlom. V noči na 30. p. m. so poskušali doslej neznan tati vlomiti v trgovino Helene Klešnikove iz Zgornjega Kašlja pri Devici Mariji v Polju. Vlomilci so že odrgali železno mrežo na oknu na kar so bili prepodeni.

Samomor. Te dni se je obesil pri vratih domače hiše 39letni posestnik in gostilničar Janez Grum iz Studenca pri Devici Mariji v Polju. Vzrok samomora je hipna blaznost vsled alkohola. Grum zapušča vdovo s sedmimi otroci.

Ljubljana.

Značilno je, da so morali včerajšnji graški listi opozarjati Gračane, da morajo žalne zastave spopolniti, češ da jih je premalo. In Gra-dec je nemško, patriotično mesto in poleg tega rojstni kraj t. prestolonaslednika. V Ljubljani takih pozivov ni bilo treba. Vsak se je takoj zavedal sam, kaj je njegova dolžnost. Da, da nemški Gradec!

Groza! »Graški Tagblatt« piše o groznih dogodkih v Ljubljani, nekaj dni pred atentatom. Prišlo so namreč licejke iz Novega Sada in njih tovariši in tovarišice ljublj. šol so jih lepo sprejeli, profesorji pa so tudi skupaj večerjali. »Tagblattu« se zdi to nekaj groznega. Kaj pa če bi prišli Tirolci v Gradec. Menda bi jih vendar Nemci pogostili. Ali se boje, da bi se vsled razlike narečij, ne razumeli med seboj!

Neki Gračan je prišel te dni v Ljubljano in se je čudil, da je toliko zastav. Njegov slovenski znanec se je čudil, čemu se Gračan čudi! »Mislim, da jih ne bo, ker graški listi tako o Ljubljani pišejo —« je odgovoril Gračan. »Saj jih je več nego v Gradcu« je pridelal potem. Slovenec mu je odgovoril: »Vidite, smo pač boljši patrioti, nego v Gradcu.« — Kaj ko bi šli naši klerikalci v Gradec Nemce učiti patriotizma, namesto da hočejo učiti nas Ljubljančane.

Ljubljanski Nemci se radi bahajo, da so patriotični. Sporoča se

Danes in naslednje dni.

nam, da so stroji in žage »Kranjske stavbinske družbe« nemoteno delale, ko se je peljal mimo dvorni vlak. Kakor znano gre proga tik ob delavnicah. V tobačni tovarni je tisti čas delo stalo, da so mogli delavci izkazati mrtvim zadnjo čast — tudi ravnateljstvo te družbe bi se bilo na to lahko oziralo.

— Kaj si dovoljuje hatehet Zaplotnik? Ta mož je izbral žalostne dogodke na jugu za hujškanje proti Sokolu. Pri verouku je govoril otrokom razne stvari o »svobodomislečih« in je nazadnje rekel, da se morajo otroci posebno Sokola ogibati, ker se v Sokolu vzgajajo ubijalci. Pri tem je previdno namigaval na atentat v Sarajevu. Otroci so seveda razumeli. Nekaj tako gnusnega more zakriviti le kak slovenski klerikalec.

— »Slovenec« ne dementira naših in »Slov. Naroda« vesti, da hočejo inscenirati klerikalci v nedeljo v Ljubljani kravale in ekscese po sarajevskem in zagrebškem vzoru. Niti z besedico ne omenja »Slovenec« vsega tega in to je deloma dobro: bomo vsaj vedeli — ako do kravalov pride — da oni niso nastali slučajno temveč, da so bili vnaprej skrbno pripravljeni. »Slovenec« že cel teden z največje naslado priobčuje poročila o sarajevskih in zagrebških kravalih in jih očitno odobrava. V nedeljo na shodu bodo razni govorniki še bolj hujškali nezavedno ljudstvo z dežele, po shodu bodo pa to pripravljeno in nahujskano množico naročili temni elementi zapeljati lahko k vsakemu dejanju. Voditelji se bodo, seveda lepo umaknili, ker oni storijo svoje v »Slovenec« in na shodu in s tem, da dajo navodila onim, ki naj množico vodijo pri kravalih. Ampak naj se voditelji še tako lepo umaknejo, za kravale bodo oni odgovorni. Meščanstvo pri tej priliki ponovno opozarjamo, naj zadrži mirno kri, naj se izogiba izzivalcem in vsakemu tudi najmanjšemu konfliktu z njimi, ker bi storili največjo uslugo klerikalcem, ako bi reagirali na njihova izzivanja. Klerikalci hočejo imeti kravale in zato naj se jim meščanstvo izogiba.

— »Zakaj stvari, ki se hočejo s sijo in zločinom doseči so že naprej ubite in pokopane« te »Slovenec« besede kličejo v spomin klerikalcem, ki hočejo v nedeljo dati duška svojemu ogorčenju. Ako hočejo na kak tak način postaviti novo podlago klerikalizmu, bo že »naprej ubit in pokopan«.

— Velika maša zadušnica se danes zjutraj ob 9. vrši v »Zvezdi«. Udeleželi se je vse vojaštvo.

— Nekateri se čudijo, da vojaštvo pri prevozu prestolonaslednika in njegove soproge ni delalo špalirja ob progi. Zvedeli smo, da vojaštvo za to ni imelo povelja.

— 40 detektivov je prišlo iz Zagreba. Ljudje božji, varujte se!

— Kamila Theimer se je zopet pojavila v Ljubljani.

— Poroča se, da je II. mestna šola res udeležila se pogreba ob progi, toda nje vodja J. Nep. Jeglič ni smatral za potrebno, da bi razobesil črno zastavo na svoji hiši.

— Kino-Metropol ima danes zopet predstavo. »Zimska pravljica« je krasna.

— Včeraj od 4—5 so bile trgovine zaprte.

— Opozarjamo na jutrišnje nogometno tekmo med »Ilirijo« in »Libertas« z Reke. Tekma bo zelo zanimiva.

— Mestna zastavljalnica naznanja, da se vrši tamesečna dražba v mesecu maju 1913 zastavljenih dragocenosti (zlatnine, srebrnine in draguljev) in v mesecu juniju 1913 zastavljenih efektov (blaga, perila, strojev, koles itd.) v četrtek dne 9. t. m. ob 8. do 12. ure dopoldne v uradnih prostorih, Prečna ulica 2.

— Vsed tehničnih razmer preneha »Bodeča Neža« za čes poletnih mesecev izhajati. Zato bomo prinašali vsako nedeljo nov zanimiv roman »Skrivnost rumene sobe«. Naročnina za »Nežo« se vsteeje pri »Dnevu«. Prinašali bomo vsako nedeljo tudi šaljive dopise od »Ljube Neže«.

— Pogrebne svečanosti Njega c. in kr. visokosti prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinanda predvajale se bodo od danes naprej v prvovrstnem kinematografu »Ideal« pri vseh predstavah. To brzo kinematografično poročanje najnovejših dogodkov je res pravi rekord moderne kinematografije in je vredno, da si vsakdo ogleda. — Tudi nadaljni spored je prvovrsten in je posebno omeniti tridejansko kriminalno dramo »Deklica iz Transvala« in

Prenos trupel Nj. c. in kr. Vis. prejasnega nadv. Franc Ferdinanda in Nj. Vis. svetle gospe vojv. Hohenberg v Trstu in pogrebne svečanosti na Dunaju.

dvedejansko veseloigro »nje ekselencia gospod minister.«

— Tudi Grand-Elektro-Bioskop v Lattermannovem drevoredu prinaša nam danes soboto in jutri v nedeljo »Pogrebne svečanosti Njega c. in kr. visokosti prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinanda in njegove prejasne gospe soproge vojvodinje Hohenberg«. — Ves drugi spored je jako lepo izbran in je posebno zanimiva tridejanska družabna drama »Ultimo«.

— Mestna hranilnica ljubljanska, Promet meseca junija 1914. 1585 strank je ušlo 717.929 K 20 v; 1502 stranki sta dvignili 660.695 K 41 v. Stanje vlog 45.146.087 K 21 v. Število uloženih knjižic 30.074. V II. četrtletju 1914 se je hipoteknih in občinskih posojil izplačalo 393.834 K 08 v, vrnilo 572.591 K 31 v. Stanje posojil 34.330.249 K 06 v. — V Ljubljani, dne 1. julija 1914.

Trst.

PO SARAJEVSKEM DOGODKU.

Trst, 3. julija.

Sarajevski dogodek je bil obsojen I. Klobučar na 10 K globe radi razžaljenja časti in klobute. Um se je omračil 32letnemu J. Čoku Lonjerja, ki se je v četrtek popoldan blizu Vel. trga slekel do nagega in skočil v morje. Iz vode sta nesrečneža potegnili neki redar in neki pilot. Nato sta poklicala »Igeo«, ki je blaznika prepeljala v bolnišnico.

V deseti oddelke tuk. bolnice so pripeljali neko 12letno dekle Ano Sargentini, ki je skočila iz prvega nadstropja na ulico. Dekle v katerem poginjajo že lepe misli, se je pri padcu precej poškodovalo.

Deset metrov globoko je padel učenec I. Hočevar. Hočevar se je pregloboko nagnil skozi okno, pri tem zgubil ravnotežje in padel na tla. Nepredvidnega dečka so težko ranjenega prepeljali na rešilno postajo, kjer so mu pomagali.

Tramvaj je podrl 40letno M. Kühner, ter ji pri tem poškodoval levo roko, ki je bila zlomljena pod lehtjo. Zdravniška postaja je Kühnerjevo obvezala.

Na ladji sta se sprla brata D. in R. Donvido, se dobro razpraskala in ranila. Po zdravniški pomoči so oba prepričala odpeljali v zapor, kjer bosta prebivala več dni.

ceste, je ugledal voz daleč pred sabo, na sredi poti. Veselo se je oddahnil in hitel proti vozu. Na njem je sedel voznik s štirimi težaki, ki so se med seboj prav zadovoljno smejali in se pogovarjali.

Ravnatelj je prisopihal: »Kam prijatelji? Ah, ne bi smel nekoliko z vami?«

»Kar izvolite, mu je odgovoril nekdo.«

In ravnatelj je »izvolil«. Sedel je na voz in ko so srečali prvega stražnika, je skočil na tla, velel voz ustaviti in velel aretirati vse težake. Imenujejo se: R. Decarli, F. Valič, R. Ravnihar in A. Ferfolja. Nič več se niso smejali, ker jih je aretacija preveč presenetila. Policaj jih je peljal v ulico L. Ricci, kjer so na komisarjatu izpovedali vse, in priznali svojo krivdo. Sode so vselej prodali. Tokrat bi jim bili znesli okoli 900 kron. Pa ne bo nič.

Zdaj so zaprti.

Pred tuk. sodiščem je bil obsojen I. Klobučar na 10 K globe radi razžaljenja časti in klobute.

Um se je omračil 32letnemu J. Čoku Lonjerja, ki se je v četrtek popoldan blizu Vel. trga slekel do nagega in skočil v morje. Iz vode sta nesrečneža potegnili neki redar in neki pilot. Nato sta poklicala »Igeo«, ki je blaznika prepeljala v bolnišnico.

V deseti oddelke tuk. bolnice so pripeljali neko 12letno dekle Ano Sargentini, ki je skočila iz prvega nadstropja na ulico. Dekle v katerem poginjajo že lepe misli, se je pri padcu precej poškodovalo.

Deset metrov globoko je padel učenec I. Hočevar. Hočevar se je pregloboko nagnil skozi okno, pri tem zgubil ravnotežje in padel na tla. Nepredvidnega dečka so težko ranjenega prepeljali na rešilno postajo, kjer so mu pomagali.

Tramvaj je podrl 40letno M. Kühner, ter ji pri tem poškodoval levo roko, ki je bila zlomljena pod lehtjo. Zdravniška postaja je Kühnerjevo obvezala.

Na ladji sta se sprla brata D. in R. Donvido, se dobro razpraskala in ranila. Po zdravniški pomoči so oba prepričala odpeljali v zapor, kjer bosta prebivala več dni.

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

VOJAKI V BOSNI NE DOBE DOPUSTA.

Budimpešta, 3. julija. Listi poročajo, da letos vojaki v Bosni ne bodo dobili dopusta za žetev, temveč bodo morali cel čas ostati v Bosni.

PDNOVNE DEMONSTRACIJE.

Dunaj, 3. julija. V času, ko vam poročam, so zopet izbruhnile protisrbske demonstracije. Policija ima srbsko poslaništvo močno zavarovano.

Demonstracije so se vršile tudi dopoldne. Gruče študentov so vdrle pred srbsko poslaništvo in kričale: »Doli s Srbijo«.

Srbska zastava je bila ob 5. uri, ko so bile končane pogrebne svečanosti v dvorni kapeli, sneta z droga. Sedaj hodi velika množica ljudi po ulicah in vpije: Doli s Srbijo, morilci, vojno Srbiji in podobne stvari.

VESTI IZ BOSNE.

Sarajevo, 3. julija. Pri zasljevanju je bala Čabrinović zvestal, da je bil ves denar, ki ga je imel pri sebi iz Bosne, da v Beogradu ni dobil niti vinarja.

IZMIŠLJOTINE GLEDE PRINCIPA

Sarajevo, 3. julija. Včeraj je bil poslan v svet dolg roman tičoč se bomb, Milana Pribičevića, srbskega oficirja, ki se ga je spravljalo v zvezo z atentatom. Baje je vse to izpovedal atentator Princip, ki je obljubil vse po pravici povedati: Mi smo že sinoči navedli c. kr. korespondenčni urad, ki je izrecno potrdil, da so vse vesti glede zasliševanja izmišljene. Danes piše »Pester Lloyd«: V informiranih krogih se zatrjuje, da je zasliševanje Principa silno težko, ker se Princip zelo previdno izraža. Beograd, 3. julija. Iz ogrskega vira: Milan Pribičević je delal častnikarjem, da se o celi obdolžitvi ne

Kino Ideal.

more preje izraziti, dokler mu vojni minister ne da dovoljenja.

ČIGAVO DELO SO DEMONSTRACIJE?

Pariz, 3. julija. C. kr. korespondenčni urad poroča, da je dobila »Agence Balcanique« iz Beograda poročila, da so protisrbske demonstracije v Bosni in Hercegovini bile prirejene direktno po vojaških in civilnih uradnih organih. (Vest prinašamo po c. kr. kor. poročilu.)

SRBSKI PROTEST RADI DUNAJSKIH OBREKOVANJ.

London, 3. julija. »Times« prinaša protest srbskega tiskovnega urada: »Avstrijski žurnali nadaljujejo s svojo gonjo proti Srbiji radi sarajevskega atentata. Njihov namen je jasen. Hočejo uničiti spoštovanje, ki si ga je Srbija s svojo hrabro armado pred Evropo pridobila in hočejo izkoristiti v škodo Srbije zločin fanatičnega mladeniča, čigar strašni zločin obsojajo vsi politični, uradni in socialni krogi v Srbiji, ki jih je vse dogodek z bolešjo navdal. Vsi odgovorni krogi Srbije upajo, da zločin ne bo oviral prijateljske odnošaje med obema državama. Dogodki so pokazali, da je absurdna že sama misel, da bi Srbija tolerirala bodisi samo idejo tako groznega, blaznega delikta, v dobi, ko si Srbija na vse moči prizadeva, da bi se zboljšali odnošaji s sosednjo monarhijo in postali čim bolj prijateljski. Nasprotno Srbija bi v svojem lastnem interesu, če bi vedela, preprečila takšen zločin. Toda tega ni mogla vedeti, ker oba fanatika sta avstrijska državljana, ki bivata v Avstriji. Srbija je strogo pazila na vse sumljive elemente in bo svojo pažnjo sedaj še povečala nad anarhističnimi elementi, če so v Srbiji in bo postopala proti njim z vso strogostjo. Srbija stori tudi vse, da umiri razburjenje v svojih mejah. Toda Srbija ne more trpeti, da avstrijsko časopisje gozlufa evropsko javno mnenje in da pripisuje delikte avstrijskih državljanov Srbiji in srbskemu ljudstvu.

ALBANSKA ZADEVA.

Berlin, 3. julija. Položaj za kneza Wieda postaja od dne do dne slabši. Knežinja in otroci odidejo na rumunski dvor, za Wieda pride odločitev prihajati teden, pravijo, da bo konec.

MIR V AMERIKI.

Berlin, 3. julija. Mir med Mehiko in Združenimi Državam je podpisan. Sedaj bo treba urediti še razmere v notranjosti Mehike. Tudi tu bodo posredovale južno ameriške republike.

1000 TRGOVIN UNIČENIH.

Dunaj, 3. julija. »N. W. Tgblt.« poroča, da je v Sarajevu uničenih nad 1000 srbskih trgovin. Mali srbski trgovci so prišli ob vse premoženje. Kar ni bilo razbito, je bilo pokradeno.

Mali oglasi.

Od 4 K 90 v naprej hišne halje, vse velikosti in barve. Angleške skladišče oblek, O. Bernatovič, Meštni trg 5—6.

Plašče (Arbeitsmänteln) v vseh barvah, priporoča gg. zdravnikom, lekarnikom, magistrim, zobozdravnikom, brivcem, specerijskim in tiskarskim pomočnikom po nizki ceni konfekcijska trgovina A. Lukič, Ljubljana, Pred škofijo 19. 607—10

Zgubil se je lovski pes, z znamenko »Ježica«, najditelj naj ga odda Marije Terezije cesta 6, Kovačič.

Stanovanje (2 sobi, kuhinja, drvarnica) se odda. Naslov v Anončni ekspediciji, J. Hočevar, Ljubljana.

Proda se enonadstropna vila z vrtom in sadnim drevjem na najlepšem prostoru v bližini Ljubljane za vsako trgovino pripravna za 25.500 kron. Poizve se v »Anončni ekspediciji«, Ljubljana. 617-3

Za avgust išče stranka brez otrok stanovanje 2—3 sob, v mestu event. v predmestjih. Ponudbe pod J. S. na »Anončno ekspedicijo« v Ljubljani.

Realec

nizjih razredov se sprejme prihodnje šolsko leto v popolno oskrb in strogo nadzorstvo k domačemu četrtošolcu.

Naslov: Poštni predal 15, Ljubljana.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna tverka: M. Kristofič - Bučar Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša. Neprekosljiva v otroških oblekah :: in rojstni opravi ::

Mednarodno spedijsko podjetje R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1878. Telefon števil. 60. Podjetje za prevoznino ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agencija c. k. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet oboje. — Transport in shranitev mobilja. — Agencija avstrijskega Lloydja. Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

FRAN KRAIGHER

Krojaški mojster Gosposka ulica števil. 5 se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri, — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Važno za „Sokole“!

Ravno kar sem dobil jako lične Sokolske spominske znake. Cena 60 vin.

Ker sem edini pooblaščen od »Slovenske Sokolske Zveze«, sem prepričan, da bodejo brati »Sokoli« segali po istih, osobito pa še, ko je polovico čistega dobička v prid »Slovenski Sokolski Zvezi«. Pri naročilu več komadov dam primeren popust. Se priporoča

MILKO KRAPES, urar in trgovec, Ljubljana, Jurčičev trg št. 3.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to stroko spadajoče blago dobite najceneje v specialni trgovini **A. & E. Skaberné**

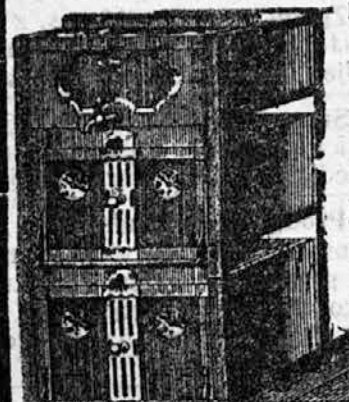
Mestni trg šte. 10.

Velika izbira! Solidna postrežba!

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slaničke kakor tudi različen nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka
LJUBLJANA, Stari trg šte. 21.

Pozor stavbeniki! Pozor občinstvo!

Izgotovljene štedilnike

solidno domače delo, prodaja po jako nizkih cenah

Rudolf Geyer, ključar, mojster, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 10. priporoča tudi vsa v stroko spadajoča dela, vrtnice, stopniščne in balkonske ograje, rastlinjake, t. d., ter vsa popravila.

Dobro in poceni KAVO priporoča M. SPREITZER, skladišče

Vojaška ulica št. 2, na Taborju v lastni hiši

Telefon št. 245.

v Ljubljani.

Telefon št. 245.

Velika zaloga kave v Ljubljani in v Trstu.

Surova kava:			
St. 1. Santos	K 2—	St. 13. Salvador zeleni	K 3—
2. Rio naravna	2-16	14. „zelo fina	3-10
3. zelena	2-20	15. „najfinejša	3-20
4. naravna	2-30	16. Guatemala	3—
5. Minas	2-40	17. „	3-10
6. Santos Superior	2-60	18. Portorika fina	3-20
7. Primes	2-70	19. „	3-30
8. „ Perl naravna	3—	20. „ najfin. Piraldi	3-60
9. „ zelen	3-10	21. Ceylon	3-30
10. Lave	2-80	22. Ceylon, zelo fina	3-50
11. Prima naravni	3—	23. Ceylon najfin.	3-80
12. Salvador naravni	3-20	24. Cuba, zelo močna	3-60

Pražena kava:

St. 1. K 2-64	St. 3. K 3—	St. 5. K 3-40	St. 7. K 3-80
2. 2-80	4. 3-20	6. 3-60	

Naročil po pošti od 4½ kg naprej, ter po železnici v vrečah od 25 kg do 60 kg **franko Vaša postaja.**

Zamotenje se ne računa.

K. LINHART

urar

Ljubljana, Marije Ter. c. 7.

Zaloga vseh vrst žepnih ur, zlasti „Omega“, nitaljaste in srebrne, dalje ur na nihalo, stenske ure in budilke.

Specialist za popravila.

V posebno sobo se sprejmeta za bodoče šolsko leto

1 do 2 dijaka

oziroma

2 gospodični

v popolno oskrbo.

Naslov v „Anončni ekspediciji“ Jos. Hočevnar, Šelenburgova ulica 6 v Ljubljani.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lasne in brado „Meril“ po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1, (vagal Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

V najem se da ali pa tudi pod ugodnimi pogoji proda nekje na Dolenjskem

velika gostilna

z lepimi sobami in prenočišči, na prav lepem prostoru, v bližini nove železnice. Zraven se izvršuje lahko mesarska obrt.

Vprašanja pod „Velika gostilna“ na „Anončno ekspedicijo“ Jos. Hočevnar, Ljubljana.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
— tvrdke R. MIKLAUC —

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo šte. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelek v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 6.
Puške, samokresi, avtomatične pištole, lov-ske priprave, popravila.

————— **Topič „SALUT“.** —————
Priprave za ribištvo! Umetalni ogenj! C. kr. prodaja smodnika! Pišite po novi cenik!

Radi minule

= sezone =

prodaja

letno obleko

za dame in gospode

po okasijski ceni.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič,

Mestni trg 5-6.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazličnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kot nobena druga zavarovalnica.

Zlasti še ugodno zavarovanje na doživetje in smrt; z manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K. 68.461.432.565. — Izplačane odškodnine in splošne K. 128.267.666.777.

„SLAVIJA“

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-naravno upravo.

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte.

Generalno zastopstvo v Ljubljani: Čigar pisarne so v lastni bančni hiši **Gosposka ulica št. 12.**

Modna trgovina H. KENDA, Ljubljana, Mestni trg šte. 17.

Radi pozne sezije od torka, dne 30. junija 2 cenena tedna.

Popust od stalnih cen.

Pri bluzah 20% odbitka.

Vrste pod K 3.— brez odbitka.

Pri damskih klobukih 25% odbitka.

Zgotovljenje po naročilu in popravila brez odbitka.

Pri svilenem blagu pri odjemu od najmanj 4 metrov, enobarvno blago 10% odbitka, modno blago 20% odbitka.

Pri čevljih 10% odbitka. Vrste pod K 12-50 brez odbitka.

Pri moškem perilu 15% odbitka.

Pri damskem perilu 10% odbitka.